

CURIERUL ROMÂNESC

(RUMĂNSKA KURIREN – THE ROMANIAN COURIER)

Anul 34

URL: curierulromanesc.net

Octombrie - Decembrie 2014

Ansvarig utgivare

SILVIA CONSTANTINESCU

Chief Editor

Adresa: Furuvägen 4, 69550 Finnerödja, Suedia

Telefon: +46 735 135 618

DE VORBĂ CU BENONE NEAGOE

secretar general al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Benone Neagoe - primul reporter militar care a acționat într-o zonă de război din Afganistan.

Foto: © Benone Neagoe.

Silvia Constantinescu: Doresc să avem o discuție despre menirea ziaristului în societate, despre situația din România și Suedia, dar și despre lumea înconjurătoare. Eu trăiesc în Suedia de 37 de ani; aici nu se folosește pronumele de reverență "dumneavoastră", ci o adresare directă, cu "tu". În discuțiile cu unii români am întâmpinat o anumită împotrivire, considerându-se nepoliticos dacă mă adresez cu "tu". Eu consider că nu folosirea pronumelor de reverență indică respectul pe care îl ai pentru o altă persoană, ci mai ales modul cum te adresezi, formularea în context și mai ales comportare față de seamănul tău. Dacă Lui Dumnezeu îi spunem, când ne rugăm Lui, "Doamne, ajută-mă!", nu există nici o motivare să nu ne adresăm și noi, între noi, oamenii, cu "tu". Cu toate acestea te întreb: Cum preferi să ne adresăm unul altuia? Cu "tu", sau "dumneavoastră"?

Benone Neagoe: Consider că respectul nu atârână de un apelativ, ci de acțiunile pe care le întreprindem. Am fost învățați, cei drept, că "dumneavoastră" este o formă de manifestare a respectului față de cine-

va și multă vreme am considerat că tutuiala poate fi considerată o lipsă de respect sau un tupeu de prost-gust. Mai târziu, când am început să cunosc și să interacționez cu persoane mai mari ca vârstă și mai bogate în experiență, mă simțeam stânjenit. Mi-era greu să îi abordez, să le pun întrebări, să formulez păreri. Îmi admiram în tăcere și nu îi scoteam din "dumneavoastră" pentru că nu îmi imaginam că se cuvine altfel. Cu toate acestea am observat faptul că în practică folosirea acestui gen de adresare ridică o barieră psihologică ce împiedică apropierea dintre interlocutori. Răspunzând întrebării tale, prefer să rămânem la "tu".

Silvia Constantinescu: Stimate Benone Neagoe prezintă-te, te rog, cititorilor mei. Cine ești, ce vârstă ai, ce studii ai? Ce-ți place să citești? Ce muzică îți place să ascuți? Vorbește și despre familie.

Benone Neagoe: M-am născut la 28 martie 1952, la Cluj. Sunt un Berbec deschis, optimist, muncitor, echilibrat, diplomat. Studii universitare la București. Licențiat în Filosofie și Jurnalism. Sunt căsătorit și

am doi băieți. Cel mare, Cristian, este jurnalist și el; cel mic, Cătălin, producător la o casă de filme.

Pe Carmen, soția mea, am cunoscut-o cu 40 de ani în urmă, la ziua unui prieten. Când am văzut-o, mi s-a părut a fi cea pe care o căutam. Mi-o amintesc și acum stând în față mea, eu încercând, stângaci, să o fac să mă bage în seamă. Ne-am mutat repede împreună, ne-am căsătorit, am cumpărat un apartament. Ne sărutăm de "bună dimineața", "la revedere", "bun venit" și "noapte bună" cu o regularitate ritualistică încât, dacă sărim peste un sărut, mă tem că este semn de ghinion. Ne spunem unul altuia lucruri, avem o căsnicie caracterizată prin afecțiune și respect, care pare suspect de armonioasă în comparație cu cele ale majorității prietenilor noștri.

Sunt secretar general al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, distins cu Ordinul Ziariștilor clasa I, aur. Reportajele, documentarele, anchetele și emisiunile mele s-au plimbat pe la tot felul de festivaluri la Paris, Roma, sau New York.